PÄIVÄSTÄ TOISEEN

Oikein mukava meno. **VUOKATISSA LOMAILEVA JARI PAASIKIVI**

ARTO TULIMA

Jari ja Aurora Paasikivi laskettelivat perjantaina Vuokatissa. Rinteissä ei ollut ruuhkaa eikä hisseihin jonoja, vaikka hiihtolomaviikko oli vilkkaimmillaan.

27.02.12

Aurinko nousee

Helsingissä kello 7.27
ja laskee kello 17.40
Oulussa kello 7.38
ja laskee kello 17.25
Utsjoella kello 7.51
ja laskee kello 17.00

Päivän sana

27.2. Peseytykää, puhdistautukaa, tehkää loppu pahoista töistänne, ne ovat aina silmissäni. Lakatkaa tekemästä pahaa. Jes. 1:16
28.2. Vaikka teidän syntinne ovat verenpunaiset, ne tulevat valkeiksi kuin lumi. Vaikka ne ovat purppuranpunaiset, ne tulevat valkeiksi kuin puhdas villa. Jes. 1:18

Nimipäiviä

Tänään maanantaina: Torsti
Huomenna tiistaina: Kalevalan päivä, suomalaisen kulttuurin päivä, Onni

Mietelause

Jopa tuosta toisna päänä,
kahen, kolmen yön perästä,
viikon päästä viimeistäki
vaka vanha Väinämöinen
kävi tuota katsomahan
kyntöänsä, kylvöänsä,
varsin vaivansa näköä:
kasvoi ohra mieltä myöten,
tähkät kuuella taholla,
korret kolmisolmuisena.
Kalevala 2. runo

Lähetä merkkipäiväilmoitus Maaseudun Tulevaisuuteen

Merkkipäiväpalstalla julkaistaan vain päivänsankarin suostumuksella lähetettyjä merkkipäivätietoja. Kirjallisesti lähetettävissä tiedoissa tulee olla merkkipäivän viettäjän nimi, ikä, merkkipäivän ajankohta, titteli, kotipaikka ja mahdollinen lyhyt maininta merkkipäivän vietosta. Valokuvaksi käy mustavalko- tai värikuva, koolla ei väliä. Palsta on maksuton. Merkkipäivätiedon tulee olla toimituksessa viimeistään viisi päivää ennen lehden ilmestymistä. Tiedot postitetaan osoitteeseen: Maaseudun Tulevaisuus, "Merkkipäivät", PL 440, 00101 Helsinki, tai lähetetään sähköpostilla osoitteeseen *merkkipaivat@maaseuduntulevaisuus.fi*.

TERVEENÄ TYÖSSÄ

Ystävä aidan takaa

Eihän sitä ihminen kaikkea yksin jaksa eikä keksi. Jostain syystä suomalainen luonne on kuitenkin rakentunut niin, että yksin yritetään, vaikka väkisin ja usein aivan turhaan. Toisinkin voisi olla.

Moni toiminta saattaisi sujua paremmin yhdessä ja vuorotellen. Aina on kysyntää talkoille, yhteisille markkinointitouhuille ja rosvopaistijuhlille.

Mennään yhdessä marjaan, ravustamaan tai hiihtolenkille. Lämmitetään rantasauna vuoroviikoin, tutustutaan naapurin ajatusmaailmaan ja muistetaan tervehtiä.

Tärkeintä on puhua, ei mököttää. Näin saa myös tilaisuuden huomata, jos kaveri aidan takana tarvitsee naapuriapua. Virallisemmin tätä huomaamista kutsutaan varhaiseksi välittämiseksi.

Harrastukset ja tapaamiset saattavat harvakseltaankin yhdistää. Olemmeko kuitenkaan hyödyntäneet niitä tarpeeksi? Miten olisivat kimppakyyti, yhteiset kauppamatkat tai koneiden ja työkalujen lainaaminen? Jossain tämä onnistuu, jossain ei.

Jokaisessa yhteisössä on omat usein kirjoittamattomat lakinsa ja naapurisopunsa. On aikoja, ja on tapoja mutta myös yhteisöllisyyttä erottavia aitoja ja maailmannapoja.

Ihmiset kyllä usein tuntevat naapurinsa hyvät ja varsinkin huonot puolet. Tämäkin on inhimillistä. Voimien ennakkoluuloton ja myötämielinen yhdistäminen tuottaa kuitenkin yleensä enemmän ja hyvää.

Ainakin kerran kokeilu kannatti. Kuljin taannoin sohjoista katua pitkin lumituiskussa. Vastaan tuli hymyilevä joukko ihmisiä, joilla oli selvästi kiire jonnekin. Kaikilla oli kameralaukku kädessä, kantoi joku jalustaakin.

Kyse ei ollut japanilaisesta turistiryhmästä, vaan suomalaiset valokuvaharrastajat olivat kokoontuneet kuvausretkelle. Sää oli mitä hurjin, mutta jokin ihmisten iloisuudessa jäi minulle mieleen. Niin syvästi, että ryhdyin kotona googlaamaan toiminnalle selitystä. Tiedot kamerakerhon kokoontumisajoista löytyivät netin sosiaalisesta mediasta.

Seuraavalle kuvausreissulle menin itse mukaan. Ja niin siinä vaan kävi, että minä, joka kuvaan mielelläni, mutta tietysti aina mieluummin yksin, löysin sattumalta aivan uuden, yhteisöllisen tavan lähestyä luovaa harrastustani.

Ystävyyteen liittyy aina vastavuoroisuutta niin kahden kesken kuin suuremmissakin yhteisöissä. Tärkeää on hakeutua seuraan, josta saa energiaa eli palkitsevaa ystävyyttä. On muistettava, kun antaa niin saa.

Täydestäkin kalenterista voi hyvällä tahdolla järjestää niin halutessaan yhteistä laatuaikaa naapurin ja ystävän tapaamiseen, auttamiseen tai vaikka halaamiseen.

ELINA NIHTILÄ
on viestinnän asiantuntija Melassa.
elina.nihtila@mela.fi

Aikuisten rokotuksia halutaan yhtenäistää

Aikuisten rokotuskäytäntöjä halutaan yhtenäistää. Pohjois-Suomessa on luotu uusi aikuisten rokotteita koskeva ohjeistus yhteistyössä Terveyden ja hyvinvoinnin laitoksen kanssa.

Kaikille perusterveille aikuisille suositellaan influenssarokotusta sekä yli 65-vuotiaille pneumokokkirokotetta.

"Aikuisten rokotuskäytännöt vaihtelevat suuresti sekä maantieteellisesti että terveydenhuollon eri yksiköiden välillä riippumatta siitä, kuuluko henkilö riskiryhmään vai ei", sanoo rokoteohjeistusta laatineen Lapin keskussairaalan sisätautien ja infektiosairauksien erikoislääkäri **Markku Broas**.

Rokotesuositus koskee alussa Lapin, Länsi-Pohjan, Pohjois-Pohjanmaan ja Keski-Pohjanmaan sairaanhoitopiirejä sekä Kainuun maakuntaa.

Jatkossa ohjeistus on tarkoitus laajentaa valtakunnalliseksi.

STT

Radiohartauksia lähetetty 80 vuotta

Radiohartaudet täyttävät 80 vuotta keskiviikkona 7. maaliskuuta. Juhlapäivänä Hartaat sävelet sekä aamuhartaus kuullaan kello 7.45–8.00 suorana lähetyksenä Yle Radio 1:ssä. Juhlahartaudessa puhuu emeritusarkkipiispa **John Vikström**.

Radioitava hartaus pidetään Helsingin Vanhassa kirkossa, josta Yleisradio lähetti ensimmäisen aamuhartauden suorana lähetyksenä vuonna 1932. Yleisradiotoiminta alkoi vuonna 1926, jolloin myös ensimmäinen radiojumalanpalvelus lähetettiin.

Juhlahartautta ennen, kello 7.45, kuullaan Hartaat sävelet, jossa laulavat **Mari Torri-Tuominen**, **Hans Tuominen**, **Inna** ja **Juha Vintturi**. Kvartetti laulaa myös aamuhartauden virren.

MT

Pakkanen väisti hiihtolomalaisten tieltä

Kovat pakkaset hellittivät kuin tilauksesta hiihtolomien alkaessa. Hiihtokeskukset ovat pullollaan väkeä. Lomamökkeihin väkeä ei sen sijaan riitä.

Etelän hiihtolomaviikko toi väen hiihtokeskusten rinteisiin. Lunta oli riittävästi ja pahimmat pakkasetkin laantuivat sopivasti lomien alla. Viime viikolla lähes kaikki majoituspaikat oli varattu.

"Varaustilanne hiihtokeskuksissa on hiihtolomaviikkojen aikana hyvä. Viime vuoteen verrattuna sää on ollut erinomainen. Silloin oli lomien aikaan aivan törkeä pakkanen", toiminnanjohtaja **Anne Larilahti** Suomen Hiihtokeskusyhdistyksestä kertoo.

Lauha keli on tärkeää varsinkin Etelä-Suomen lähikeskuksissa, joihin tullaan päiväksi.

"Niissä on autiota, jos on kohtuuton pakkanen. Pohjoisessa ihmiset kyllä tulevat paikan päälle, mutta tekevät jotain muuta ja odottelevat parempia kelejä", Larilahti sanoo.

Erinomainen ulkoilukeli

Vuokatissa oli perjantaina erinomainen ulkoilukeli.

"Aurinko ei paista, mutta pakkasta on muutama aste eikä tuule. Tämä on lapsillekin hyvä keli laskea, sillä varpaita ei ala palella. Oikein mukava meno", lomalainen **Jari Paasikivi** sanoi.

Naantalilaisella Paasikiven perheellä on viisi päivää lomaa. Perjantai oli ensimmäinen rinteessä, torstaina oli hiihdetty järven jäällä. Sisälajit olivat vielä kokeilematta.

"Kovasti lapset haluavat kylpylään ja keilailemaan", Paasikivi sanoi.

Ruuhkia rinteissä ei perjantaina ollut ja hisseihin pääsi jonottamatta. Paasikivi arvelee, että palveluiden ja majoituksen suhde on oikea.

Samaa mieltä on Vuokatin aluemyyntipäällikkö **Päivi Käräjämies**.

"Aivan joka peti ei ole täynnä, mutta kohtuullisen täyttä on. Myyntitilanne on hyvä", Käräjämies sanoi.

Lumi oli myöhässä

Syksy oli hiihtokeskuksille vaikea. Hetken näytti, että talvikausi menee pilalle. Lumi oli myöhässä kaikkialla. Paikoin kauden alku meni pitkälle tammikuulle.

"Lumi tuli jossain viikon myöhässä, mutta pahimmillaan kaksi kuukautta viime vuotta myöhemmin", Larilahti sanoo.

Viime viikko oli kaikkein vilkkain. Pari seuraavaa viikkoa ihmisiä vielä riittää.

Sitten tulee rauhallista ennen pääsiäistä.

Larilahti arvelee hiihtoinnon jatkuvan pitkään kevääseen, sillä kausi alkoi myöhässä. Siksi hän toivoo, etteivät lumet sulaisi nopeasti.

"Lumi kaupungissa on meille ulkomainos. Kun se sulaa pois, katoaa hiihtäminen ihmisten mielistä. Vaikka keväällä rinteet ovat parhaimmillaan ja päivä pitenee."

Alkutalven menetykset on saatu paikattua ja matkailuala uskoo talvesta tulevan hyvän.

Lomamökeissä väljää

Hiihtokeskuksissa menoa piisaa, mutta lomamökeissä riittää tilaa.

Ainakin Etelä-Karjalan mökkien ohi hiihtolomalaiset ajavat matkalla pohjoiseen.

Etelä-Saimaan mukaan talvikuukausina lomamökeille ei tahdo löytyä käyttäjiä venäläisturisteja lukuunottamatta.

"Ainakaan meillä ei ole hiihtolomalaisia näkynyt. Täksi viikoksi ei tullut yhtään hiihtolomalaista", **Ulla Junni** Karhurinteen lomasta sanoo Etelä-Saimaassa.

AIMO VAINIO

Hyvät kelit suosivat hiihtolomalaisia pohjoisessa. Vuokatissa satoi uutta lunta viikolla parikymmentä senttiä.

LUKENUT MIES

Pikkuruisissa ympyröissä

Mikko Rimminen on tärkeä kirjailija. Hänen Pussikaljaromaaninsa pääsi Finlandia-ehdokkaaksi ja siitä tehtiin elokuva. Nenäpäivä sen palkinnon lopulta 2010 sai. Menestystä todistaa, että useampi äskeisistä presidenttiehdokkaista nimesi sen lukemiensa kirjojen joukkoon.

Haluaisi uskoa, että kansakunnan korkeat valiot lukivat Rimmistä hänen ilmeikkäiden kielikuviensa vuoksi. Todellisuudessa presidenttiehdokkaiden rooliin kuuluu tuntea ainakin small-talk-tasolla viimeiset Finlandia-palkitut kirjat. **Sofi Oksasen** Puhdistus on vielä vanhempi, mutta sekin oli ehdokkaiden tuoreiden lukukokemusten listalla.

Rimmisen kirjoissa huomiota kiinnittää niiden henkilöiden käsittämättömän suppea elämänpiiri. Molemmat tapahtuvat pääosin muutaman hehtaarin alueella Helsingin Hakaniemen Ympyrätalo keskipisteenä. Muualla seikkaillaan

aivan eksyksissä.

Pussikaljaromaanin suuri tapahtuma on poikaporukan matka Kalliosta keskikaupungille. Matkaa on viisi pysäkinväliä, jonka veteläkin mies kävelee varttitunnissa. Kuitenkin sitä suunnitellaan ja tehdään kuin mentäisiin Amerikkaan. Seuraavalla raitiovaunulla palataan kokeneina miehinä takaisin.

Nenäpäivän päähenkilö on vanhempi nainen, joka yksinäisyyttä lieventääkseen tekeytyy mielipidetutkimuksen kiertohaastattelijaksi. Aivan kotinurkilla sellaista ei heti ilkeä tehdä, joten rouva matkustaa lähiliikenteen äärimmäiselle laidalle Keravalle.

Kun joku tiedustelee, miksi rouva ei käy uudessa työpaikassaan junalla, tämä on aivan ihmeissään. Sellainen ei pälkähdä päähänkään, kun juna-asema on toisessa kaupunginosassa lähes kilometrin päässä.

Herraskirjailijoiden luomat kansanmieshahmot Jooseppi Kenkkunen ja Juutas Käkriäinen edustavat äärimmäistä alkukantaisuutta, toki ylhäältä luodun ymmärtäväisen huumorin valaisemina. He kuitenkin liikkuivat paljon laajemmalla säteellä, kirkolla ja kauppamiehen puodissa.

Monelle perushelsinkiläiselle käsitettävää todellisuutta ei ole sporalinjojen ulkopuolella. Sitä ahdasta maailmaa Rimminen kuvaa loistavasti. Presidentin täytyy sellainenkin tuntea, joten kirjavalinta on ollut oikea.

PEKKA ALAROTU

Mikko Rimminen: Pussikaljaromaani. 328 sivua. Teos.

Mikko Rimminen: Nenäpäivä. 339 sivua. Teos.

Ruuan annostelu vähentää hävikkiä lapsiperheissä

Lapsiperheissä ruokahävikkiä syntyy varsinkin lautaselle jääneestä tähderuuasta. Maa- ja kotitalousnaisten Älä ruoki hukkaa -tilaisuuksissa keskustelua on herättänyt muun muassa lapsille sopivat annoskoot.

"Vanhempia mietityttää minkä verran lapselle olisi hyvä annostella ruokaa. Jos lapset itse ottavat ruokaa, määrät tuntuvat vanhemmista aivan liian pieniltä. Vanhempien annostelemasta ruuasta taas jää hyvin usein tähteitä", kiteyttää kampanjaa koordinoiva kehityspäällikkö **Katja Pethman** Maa- ja kotitalousnaisten Keskuksesta.

Pethmanin mielestä lautaselle on viisasta annostella kerralla vain vähän ja kertoa, että ruokaa saa lisää.

"Liian iso annos voi jopa ahdistaa lasta, jos hän ei tunne selviävänsä sen syömisestä. Myös hävikkiä syntyy silloin turhaan."

Leikki-ikäiset osaavat Pethmanin mukaan hyvin säädellä syömistään. Tätä luontaista taitoa ei pidä sotkea tuputtamalla liikaa. Kun ruokaa on säännöllisesti ja monipuolisesti tarjolla, seuraavaan ateriaan pärjää taatusti. Ateria-ajoista on hyvä pitää kiinni, sillä jatkuva napostelu tuhoaa terveen ruokahalun.

Parasta ennen -päiväys hämmentää

Tilaisuuksissa on herännyt kysymyksiä myös parasta ennen -päiväyksen sekä viimeisen käyttöpäivän erosta. Parasta ennen -päiväys on osoittautunut monille oudoksi. Tilaisuuksissa on ihmetelty, voiko ruokaa tosiaan syödä parasta ennen -päiväyksen jälkeen.

"Tilaisuuksia järjestäneet neuvojat pistivät merkille, että erityisesti nuoret äidit heittävät tuotteet roskikseen aivan kuten olisi kyseessä viimeinen käyttöpäivä", Pethman mainitsee.

Älä ruoki hukkaa -hankkeen infotilaisuudet on suunnattu lapsiperheille. Tilaisuuksissa innostetaan löytämään itselle sopivia tapoja ruokahävikin vähentämiseen ja annetaan tietoa hävikkiruuan ympäristövaikutuksista, elintarvikkeiden pakkausmerkinnöistä ja oikeasta säilytyksestä sekä tähteiden käytöstä.

Viime vuonna järjestettiin kaikkiaan 54 Älä ruoki hukkaa -tietoiskua, joihin osallistui yhteensä lähes 900 aikuista ja saman verran lapsia. Tilaisuuksista saatu palaute kertoo, että ne koettiin tarpeellisiksi ja hyödyllisiksi.

Usealle oli yllätys, kuinka paljon ruokaa menee hukkaan.

"Eräskin äiti oli kertonut laittavansa kaiken tähderuuan heti roskiin, kun ei osaa siitä mitään tehdä. Ruuan hankinta ja valmistus sekä ruokailu muodostavat ison osan kotona pieniä lapsia hoitavien aikuisten päivästä, joten kohderyhmä kampanjalle on osuva", selittää Pethman.

Tänä vuonna järjestetään eri puolilla maata lähes 90 Älä ruoki hukkaa -tietoiskua. Hanketta rahoittaa maa- ja metsätalousministeriön Laatuketju.

MT